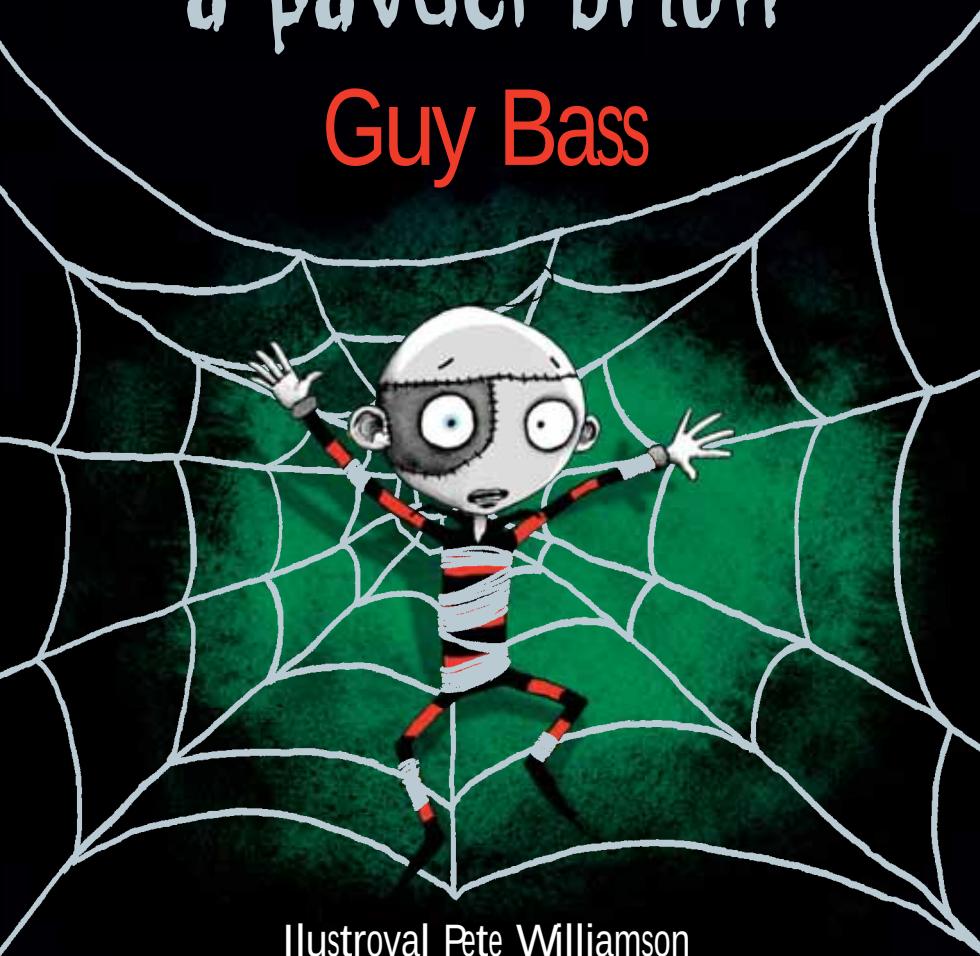

ZOŠIDLO

a pavučí brloh

Guy Bass

Ilustroval Pete Williamson

ZOŠIDLO

a pavúčí brloh

Stephanie Thwaitesovej – agentke,
sekundantke a príležitostnej terapeutke

GUY BASS

Pre Frankiecarla a Danteho
na čítanie v ich dome pri jazere

PETE WILLIAMSON

ZOŠIDLO

a pavučí brloh

Guy Bass
Ilustroval Pete Williamson

slovart

Ó DA NA PAVÚKA

*Prečo ťa ľúbim? Poviem ti hneď.
Mám rád tvoj bezcitný pohľad.
Ľúbim ťa pre tvoj jed.*

*Prečo ťa ľúbim? Pre tvoje oči
a všetkých osem nôh,
vždy, keď sem vkročíš.*

*Prečo ťa ľúbim? Pre tvoje zuby.
Och, drahá! Tak krásne vedia hrýzť.
Obete tvojho hladu ženú do záhuby.*

*Prečo ťa ľúbim? Zlyháva mi hlas.
Tvoj jed začal pôsobiť,
nezostáva mi čas.*

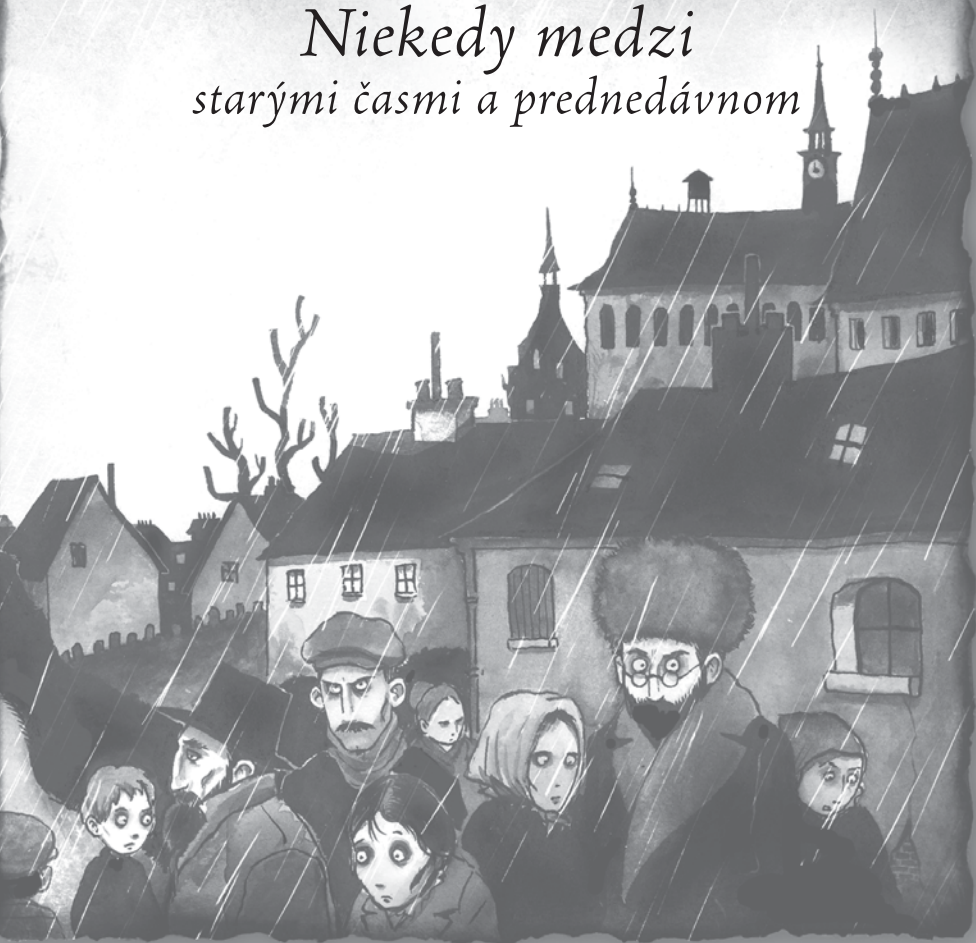
*Prečo ťa ľúbim? Už pohltil ma sen...
sen plný pavúkov.
Zomieram pre teba len!*

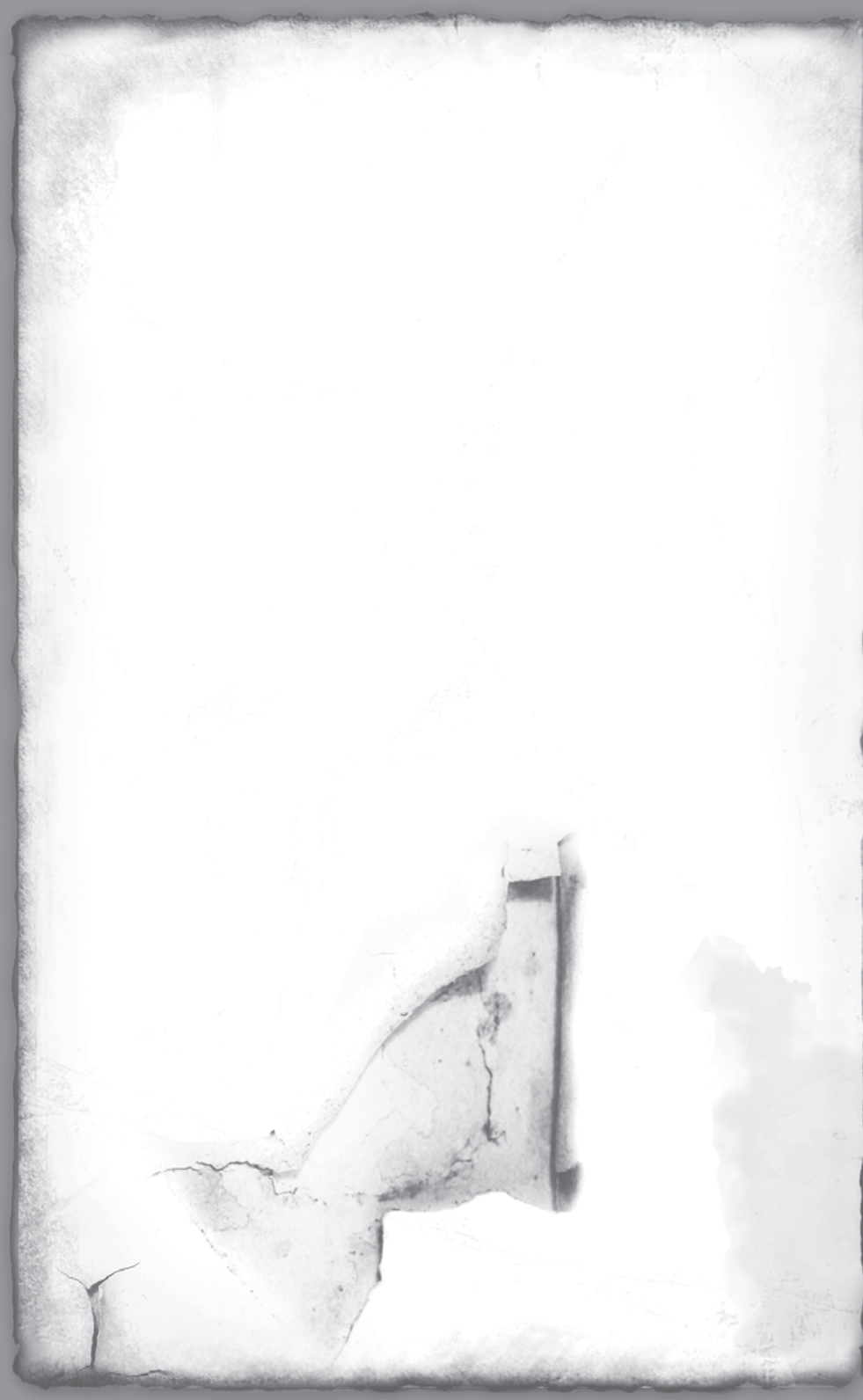

VITAJTE v ZAMUCHLÁKOCH

(POČET OBYVATEĽOV 665)

*Niekedy medzi
starými časmi a prednedávnom*

PROLÓG

UPROSTRED NOCI

(Bláznivejšie ako pes
s desiatimi nohami)

ŠIALENÁ ÚVAHA ČÍSLO 13

„Žiadne návštevy!“

*Z Príležitostne vedeckých príspevkov
profesora Erazmusa Erazmusa*

Krucišpagát! Dávaj pozor!“

Po ulici bičovanej lejakom sa rútil koč a kôň vydychoval obláčky pary v rytme biča, ktorý ho šľahal po boku. Na koči sedel starec a vykrikoval na obyvateľov mesta, ktorí zdese-
ne odskakovali z cesty.

„Veľmi ma to mrzí! Prosím, prepáchte! Lás-
kavo uhnite z cesty! Úprimne sa ospravedlňu-
jem! Potrebujem prejsť!“ kričal z koča predie-
rajúceho sa cez mesto.

Stará žena s bábätkom v náručí odsko-
čila nabok do hlbokkej kaluže na kraji cesty.
„Prekliaty darebák! Takmer si mi rozmliaž-
dil vnučku!“ skríkla. Skontrolovala bábätko
a z kaluže vytiahla premočenú bábiku.

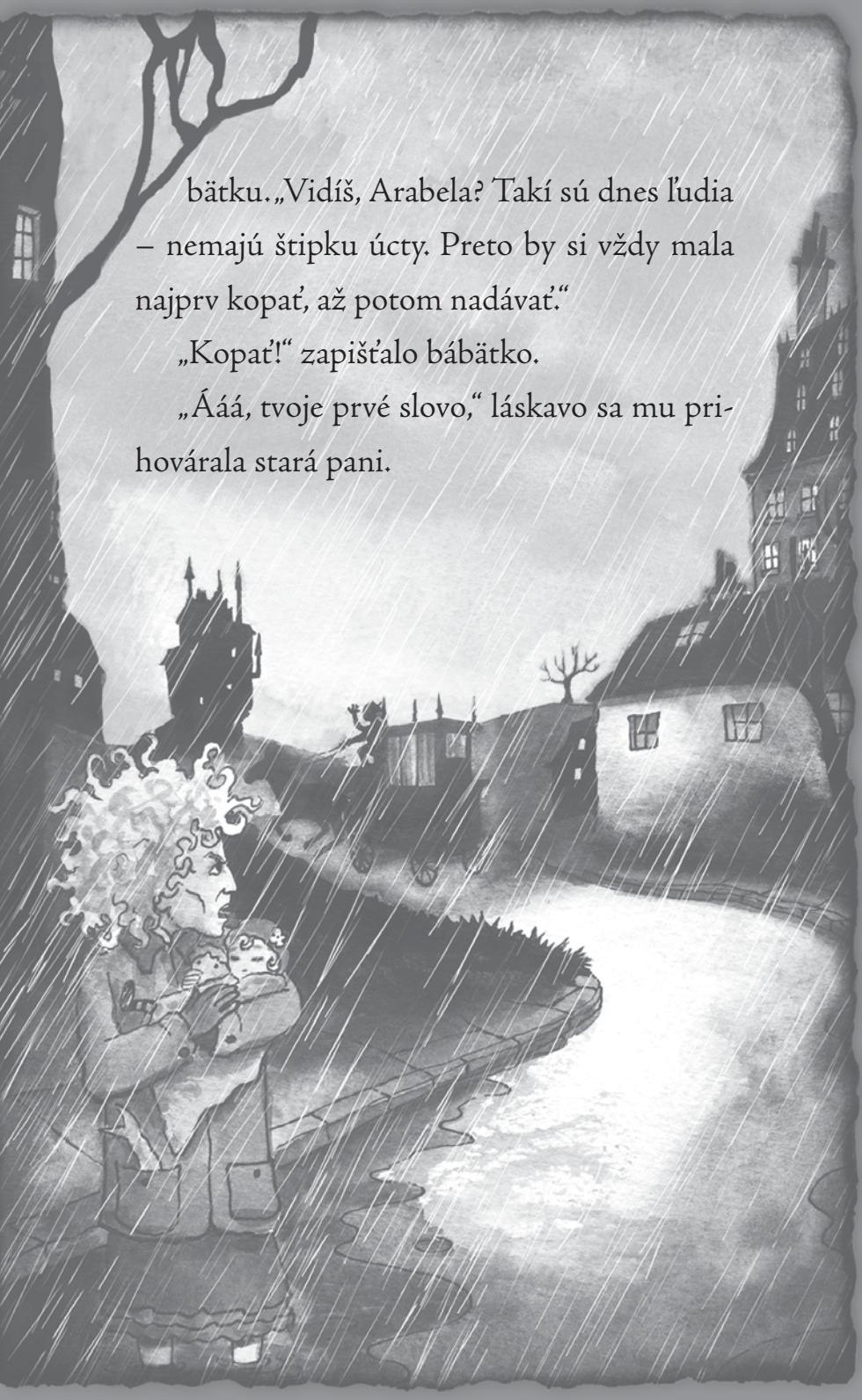
„Tisíc ráz sa ospravedlňujem, pani!“ zvolal
starec a koč už uháňal von z mesta.

„Strč si to za klobúk!“ vykrikla za ním sta-
rena. Pokrútila hlavou a podala bábiku bá-

bätku. „Vidiš, Arabela? Takí sú dnes ľudia – nemajú štipku úcty. Preto by si vždy mala najprv kopať, až potom nadávať.“

„Kopať!“ zapišťalo bábätko.

„Ááá, tvoje prvé slovo,“ láskavo sa mu prihovárala stará pani.

Koč v silnom lejaku uháňal hore kopcom. Star-
rec nakúkal do tmy. Pred ním sa týčila tmavá
odstrašujúca silueta hradu.

„Tu je to!“ zvolal. „Stihli sme to!“

Zoskočil z koča a ponáhlal sa k veľkej
hradnej bráne. Zabúchal na ňu oboma ruka-
mi a kričal: „Erazmus! Erazmus! To som ja!
Otvor mi, prosím ťa! Naliehavo ťa prosím!“

Dlho sa nikto neozýval. Ani pred najne-
prístupnejšími hradmi by nemusel čakať tak
dlho. No napokon sa predsa len spoza brány
ozval výkrik.

„Žiadne návštevy!“

„Prosím, buď taký láskavý a pusť ma dnu!
To som ja!“ odvetil starec.

„Ja?“ čudoval sa hlas za bránou.

„Ja!“

„Ja?“

„Nie ty, ja!“

„Ty? Kto ty?“

„Och! Prepánajána! Tu je Edmund! Pusti ma dnu!“ naliehal starec.

Nasledovalo ticho, no napokon sa spoza brány ozvalo: „Čo chceš?“

„Súrne potrebujem tvoju pomoc! Prosím ťa, maj zľutovanie a láskavo mi otvor dvere alebo prisahám pri svojich zamrznutých spodkoch, že budem nútený zabúchať znova!“

„Pomoc? Ja nepomáham!“ zasyčal hlas, akoby sa snažil zdôrazniť význam tých slov. „Som šialený profesor! Na pomoci nie je nič šialené!“

„To, o čo ťa žiadam, je určite šialené! Šialenejšie ako šialené! Šialenejšie ako pes s desiatimi nohami!“ nedal sa starec. „A teraz ťa pro-

sím v mene všetkého, čo je dobré a sväté, otvor bránu!“

Nasledovala ďalšia odmlka. Starec sa triasol v daždi. Napokon počul CVAK a HRK a veľká brána sa otvorila. Chudý muž v bielom plášti pripomínajúci jaštericu urobil krok pred bránu a neprestajne si žmolil ruky.

„Minulý týždeň som naozaj vyrobil desaťnohého psa,“ uškrnul sa. „Tak čo chceš? Von s tým! Som v kritickom okamihu svojho šíaleného experimentu. Máš desať sekúnd, potom ti pred nosom zavriem dvere. Haha-HÁ!“

„Potrebujem iba päť,“ odvetil starec a zmizol za kočom. Vzápätí sa vynoril a, tackajúc sa v daždi, niesol niečo v náručí. Bolo to zabalené v deke a takmer rovnako veľké ako on sám. „Čo to máš?“ zasyčal profesor Erasmus. Starec natiahol ruky. Profesorovi chvíľu trvalo, kým si uvedomil, že drží mŕtve telo.

„Želám si nemožné,“ odvetil starec.
„Chcem, aby si oživil mŕtvu.“

Profesor vyvalil oči. Starec sa mlčky chvel v daždi. Napokon sa na profesorovej tvári zjavil šialený úškrn.

„Prečo si to nepovedal prv? Pod' dnu... Postavím na čaj! Haha-HÁ! Hahahá!“

O DESAŤ ROKOV

PRVÁ KAPITOLA

KRÁL HRADU

(Pozor tam dolu!)

*Liek na posilnenie krvi
Protiupírikum*

*Na liečenie chronickej alebo
naliehavej túžby po krvi
Dve lyžičky každý večer,
až kým túžba nepominie.*

*(Nežiaduce účinky:
Môže spôsobiť vypadanie tesákov.)*

